

Δημοτική Πινακοθήκη Αθήνας

«Η ιστορία ενός εργαστηρίου»

Της Μαρίας Τσιλιμιδού



Έργο του Δημήτρη Μυταρά.

Γνωρίστηκαν στη Βενετία τη δεκαετία του '70, σε μία εκδρομή της Σχολής Καλών Τεχνών όπου φοιτούσαν στη Μπολόνια. Εκτοτε ένωσαν τις ζωές και τις καλλιτεχνικές τους διαδρομές. Τα πρώτα χρόνια μοίραζαν το χρόνο και τις δραστηριότητές τους σε Ελλάδα και Ιταλία, ώσπου αποσιώθησαν τελικά στο Κέντρο Χαρακτητικής Αθηνών που είχαν ήδη ιδρύσει από το 1977.

Ο λόγος για τον Πίνο Παντολφίνι και τη Δήμητρα Σιατερλή, που μας προσκαλούν σε μια ιστορική αναδρομή του έργου που επιτεύχθηκε στο Κέντρο στα 31 χρόνια λειτουργίας του. Η έκθεση πραγματοποιείται στην Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων, από τις 6 Νοεμβρίου έως τις 31 Μαρτίου, υπό την επιμέλεια της Διευθύντριας της, Νέλλης Κυριαζή.

Ο Πίνο Παντολφίνι θυμάται: «Ερχόμουν τα καλοκαίρια για διακοπές και συνειδητοποίησα ότι δεν υπήρχε στην Αθήνα ένα εργαστήριο χαρακτητικής ανοιχτό στους καλλιτέχνες. Έτσι αποφασίσαμε με τη Δήμητρα να ανοίξουμε το Κέντρο Χαρακτητικής Αθηνών, να διδάξουμε και να διδαχθούμε, παράλληλα βέβαια με την προσωπική μας δουλειά ως εικαστικοί». «Πολλές φορές η δική μας τέχνη στήριξε οικονομικά το Κέντρο και το αντίστροφο. Το ένα τροφοδοτούσε το άλλο», συμπληρώνει η κ. Σιατερλή. Παραδέχεται βέβαια, ότι το Κέντρο δεν ήταν δική της πρωτοβουλία. «Γεννήθηκε από το μεράκι του Πίνο. Εκείνος το οραματίστηκε και το έστησε με τα απαραίτητα τεχνικά μέσα. Εγώ ακολούθησα. Ο Πίνο ήξερε τι έψαχνε στην Ελλάδα, κάτι που στην Ιταλία -την πατρίδα του- ήταν ήδη δοκιμασμένο». Είχαν ανοίξει επίσης, ένα μικρό εργαστήριο χαρακτητικής με αρκετούς συνεργάτες εικαστικούς στη Φαέντσα. Αλλά σαν νέοι και τολμηροί που ήταν, αποφάσισαν ν' «αλλάξουν αέρα». Στην αρχή θα έμεναν στην Ελλάδα για πέντε - έξι χρόνια, αλλά ήδη με-

τρούν 31... Όταν πρωτοήρθαν εδώ κλήθηκαν ν' αντιμετωπίσουν αρκετές δυσκολίες, καχυποψία, ακόμα και απόρριψη. Το βασικότερο ήταν πως δεν τους ήξερε κανείς. Ο Πίνο Παντολφίνι ήταν απόλυτος. «Η ποιότητα της εργασίας μας κάποια στιγμή θα έχει αναγνώριση», έλεγε και το μέλλον τον επιβεβαίωσε. Ήταν όμως και τα διάφορα συντεχνιακά προβλήματα. «Η χαρακτηριστική έμοιαζε σαν ένα απόρρητο οχυρό. Πολλοί μας έκριναν γιατί «βάζαμε» γλύπτες και ζωγράφους να κάνουν χαρακτηριστική. Ο καθείς στ' αγιά του και στον πάγκο του. Έτσι ήταν τα πράγματα τότε», εξηγεί η Δήμητρα Σιατερλή. Ως προμήνυμα της καλής συνέχειας θα μπορούσε να εκλάβει κανείς την πρώτη συνεργασία του Κέντρου το '77, που ήταν μ' ένα «ιερό τέρας» της ελληνικής χαρακτητικής, τη Βάσω Κατράκη με έργα από τον κύκλο της Αντίστασης που είχε φιλοτεχνήσει τη δεκαετία του '40. Ακολούθησε ο Αλέκος Φασιανός και μετά η... πλειοψηφία των εικαστικών. «Οι σχέσεις με τους καλλιτέχνες δεν ήταν πάντα εύκολες» σημειώνει η κ. Σιατερλή. «Είναι δύσκολο να βρῖσκεσαι πλάι στον εικαστικό την ώρα της "γέννας". Ο καθένας έχει τις ιδιαιτερότητές του. Πέρα όμως από κάποιες στιγμές αμηχανίας και εκνευρισμού, δημιουργήθηκαν σχέσεις συμπράξεως, συμμαχίας, φιλίας».

Η Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων φιλοξενεί πάνω από 160 έργα 61 καλλιτεχνών που συνεργάστηκαν με το Κέντρο, αναδεικνύοντας παράλληλα την εξέλιξη της ελληνικής χαρακτητικής.

«Τα έργα δεν είναι αναρτημένα συμβατικά σε κορνίζες στους τοίχους της Πινακοθήκης, αλλά κρεμασμένα σε πασαρτού στον αέρα, όπως γινόταν παλιά στα εργαστήρια όταν έβγαναν τα τυπώματα», μας ενημερώνει ο κ. Παντολφίνι, ο οποίος για το στήσιμο της έκθεσης συνεργάστηκε με τη σκηνογράφο και εικαστικό Αναστασία Κωνσταντάκου. Παλιές φωτογραφίες, μήτρες χάραξης, η πρόσα τυπώματος, εκδόσεις τέχνης και ένα ντοκιμαντέρ του σκηνοθέτη Νίκου Αναγνωστόπουλου μούν τον επισκέπτη στην πολυσημάντη ιστορία του Κέντρου.

Από το 1990 το Κέντρο διοργανώνει σεμινάρια για τις τεχνικές της χαρακτητικής, παραδοσιακές και πειραματικές. Τέλος, ο Πίνο Παντολφίνι και η Δήμητρα Σιατερλή κάλεσαν 17 γνωστούς εικαστικούς (Π. Γράββαλο, Μ. Ζιάκα, Οτ. Ζούνη, Θόδωρο, Α. Καλλιγά, Χ. Καρά, Χ. Μπότσογλου, Αλ. Φασιανό κ.α.) να χαράξουν ένα καινούριο έργο.

Κατά τη διάρκεια της έκθεσης θα διατίθενται προς πώληση στην τιμή των 150 ευρώ και τα έσοδα από τις πωλήσεις θα διατεθούν στο Σύλλογο Καρτινοπαθών Κ.Ε.Φ.Ι.

Θεσσαλο

Έλληνες και Κινέ

σε μια κοιν

Την εικαστική έκθεση «Δεσμοί Υλης» θα φιλοξενήσει από 15 Νοεμβρίου έως 7 Δεκεμβρίου 2008, το Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, με έργα 29 Ελλήνων και 16 Κινέζων καλλιτεχνών. Η έκθεση αρχικά παρουσιάστηκε με επιτυχία στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Σαγκάης (MoCA Shanghai) (2 Αυγούστου - 2 Σεπτεμβρίου 2008) και μετά τη Θεσσαλονίκη θα ταξιδέψει και στην «Τεχνόπολις» του δήμου Αθηναίων (20 Δεκεμβρίου 2008 - 22 Ιανουαρίου 2009).

Διακεκριμένοι αλλά και νεότεροι πρωτοπόροι Έλληνες και Κινέζοι καλλιτέχνες συναντιούνται μέσα από ένα γόνιμο διάλογο ποικίλων μέσων, τεχνικών και υλικών έκφρασης. Παρουσιάζουν διαδοχικά τους επάλληλους άξονες των έργων τους σε τρία σημαντικά πολιτισμικά κέντρα, συγκροτώντας ένα δυναμικό εικαστικό πεδίο δημιουργίας και αναδεικνύοντας ένα ανανεωμένο τοπίο της σύγχρονης ελληνικής και κινεζικής εικαστικής σκηνης, που αντλεί την έμπνευσή του από ένα ευρύ φάσμα μεθόδων, τεχνικών και πρωτότυπων υλικών, τα οποία, σε ό,τι αφορά τους Έλληνες και τους Κινέζους καλλιτέχνες, συχνά συγκλίνουν.

Οι 29 Έλληνες καλλιτέχνες αντιπροσωπεύοντας διαφορετικές γενιές, επιλέγουν να εργαστούν με το σχέδιο και το χρώμα, το χαρτί και τη μελάνη, το κάρβουνο και το μέταλλο, το ξύλο και το γυαλί, τον καθρέφτη και

το μέταλλο, το φασμα και το ψηφιακό και την πορτοφόλιασμα και το κενό διαδικασία της κενό εργαστηριακή σε δέκα κέντημα, το τύπο ψηφιακή εικόνα, και την περιφέρεια πρώτη ύλη. Άλλοι της πρώτης αυτής έργου τους και ίδια η γραφή τους φορές που εκπαιδευτικοί και οι συμβολικοί προκύπτουν από αυτή, οδηγούν σε κοντινές με εκείνες λούθησαν και οι εικαστικοί που πναι στην ίδια έκθεση. Οι «Δεσμοί Υλης» διάζουν με μια κενό τανόηση της διαφοράς μεταξύ τόσο της κινεζικής και της κινεζικής σκηνης, όσο και των έργων ίδιων των έργων μπεριλαμβάνουν ντρώνοντας θεμελιώδεις αλλαγές, τα αντιπροσωπεύουν τις θέσεις και απαντούν στις στήσεις των αενάως εδιοριζόμενων ιδεών μνημιών για το σύγχρονη τέχνη πολιτισμικό πλαίσιο την περιβάλλει, επιταυτόχρονα το ίδιο στίγμα, μέσα σε περιβάλλον όπου ζουν με ραγδαία Η δημιουργική μεταξύ διαφορετικών εξίσου σημαντικών τέχνης, μας οδηγούνους κάθε μους. Στην περι

Θεσσαλο

Η πορεία του κολ

Στην τέχνη και τεχνική του κολάζ θα ξεναγήσει το κοινό η

στικούς πίνακες Κολάζ είναι η